

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **Ing. Bc. K. M.**, súdneho exekútora, bytom v M., právne zastúpeného JUDr. I. R., advokátkou v K., proti žalovanému **Daňovému úradu Košice I**, so sídlom v Košiciach, Tomášikova č. 35, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 695/321/41365/2007/Šál zo dňa 15.05.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 7S/61/2007-57 zo dňa 26.03.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/61/2007-57 zo dňa 26.03.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.695/321/41365/2007/Šál zo dňa 15.05.2007, ktorým žalovaný podľa § 9 zák. č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov zastavil konanie vo veci žiadosti poplatníka – žalobcu o obnovu rozhodnutia č. 709/320/25433/2006 zo dňa 10.07.2006.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca v konaní namietal, že úkon – podanie návrhu na obnovu konania vo veci rozhodnutia vydaného podľa zák.č. 511/1992 Zb. nepodlieha správne poplatku podľa položky č. 1 Sadzobníka správnych poplatkov, pretože táto položka sa vzťahuje iba na – všeobecnú správu, a nie na správu daní tak, ako je definovaná v § 1a písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. Daňové riaditeľstvo SR a daňové úrady ako orgány štátu poverené spravovaním daní sú súčasťou sústavy orgánov daňovej správy. Daňové úrady sú nesporne štátne orgány vybavené osobitnými kompetenciami pri správe daní. Zabezpečujú teda výkon časti štátnej správy – daňovej správy. Podľa § 1 zákona o správnych poplatkoch tento zákon upravuje správne poplatky, ktoré vyberajú orgány štátnej správy, obce, štátne archívy a zastupiteľské úrady. Preto položka č. 1 Sadzobníka správnych poplatkov sa vzťahuje na podanie návrhu na obnovu konania bez ohľadu na to, na ktorom úseku výkonu štátnej správy bolo vydané správne rozhodnutie, ktorého sa tento návrh týka. Preto sa táto položka vzťahuje aj na podanie návrhu na obnovu konania vo vzťahu k rozhodnutiu vydanému podľa zákona č. 511/1992 Zb. Ako nedôvodnú hodnotí súd aj druhú žalobnú námietku, podľa ktorej žalobca z hľadiska spoplatnenia podľa položky 1 Sadzobníka správnych poplatkov nie je fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie, ktorej svedčí poplatková povinnosť 5 000,-- Sk, ale je fyzickou osobou, ktorá za podanie návrhu na obnovu konania má uhradiť správny poplatok 500,-- Sk. Fyzickou osobou uvedenou v položke 1 bod 1 Sadzobníka správnych poplatkov je podľa názoru súdu iba fyzická osoba v súkromnoprávnom postavení. Žalobca v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má postavenie verejného činiteľa, pričom exekučný poriadok kvalifikuje vykonávanie exekučnej činnosti ako výkon verejnej moci. Pretože žalobcovi ako súdnemu exekútorovi pri výkone exekučnej činnosti nesvedčí postavenie fyzickej osoby v zmysle položky 1 bod 1, je nevyhnutné ho pre účely poplatkovej povinnosti kvalifikovať ako fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie v zmysle položky 1 bod 2 Sadzobníka správnych poplatkov.

Žalobca bol teda povinný za úkon – podanie návrhu na obnovu konania na orgáne štátnej správy zaplatiť správny poplatok 5 000,-- Sk. Pretože žalobca správny poplatok, ktorý bol splatný podľa § 8 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch, nezaplatil, žalovaný v súlade s ustanovením § 9 zákona o správnych poplatkoch konanie o návrhu na obnovu konania zastavil. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Uviedol, že žalobou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného z dvoch zásadných dôvodov :

1. zrušenia rozhodnutia pre to, že postup žalovaného bol nesprávny v tom, že spoplatňoval úkon, ktorý nepodlieha zákonu o správnych poplatkoch a teda ani položke 1
2. výška poplatku, ktorý žalovaný žiadal od žalobcu bola aj bez zreteľa na prvú námietku nesprávna

Súd 1. stupňa vyhodnotil obidve námietky ako nedôvodné, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že prvú námietku považoval za nedôvodnú vychádzajúc z názoru, že položka 1 sadzobníka správnych poplatkov sa vzťahuje na akýkoľvek návrh na obnovu konania, bez zreteľa na akom úseku štátnej správy bolo vydané správne rozhodnutie, ktorého sa tento návrh týka. Tento záver je v priamom rozpore s výslovným znením časti zákona o správnych poplatkoch, na ktorú sa 1. stupňový súd odvoláva. Prvá časť sadzobníka správnych poplatkov má označenie „Všeobecná správa“ a je preto už z tohto slovného vyjadrenia vylúčené, aby mohol byť akceptovaný výklad urobený súdom 1. stupňa. Nie je zrejmé, akými úvahami sa riadil súd. Konštatujúc, že táto položka sa vzťahuje aj na podanie návrhu na obnovu konania vo vzťahu k rozhodnutiu vydanému podľa zákona č. 511/1992 Zb. Rovnako nesprávny je záver súdu prvého stupňa, pokiaľ považoval za nedôvodnú aj druhú námietku. V žalobe konkrétne uviedol, z akého dôvodu nie je možné považovať ho za subjekt spadajúci pod položku 1 bod 2 Sadzobníka správnych poplatkov. Prvostupňový súd však postupoval vylučovacou metódou, keď z nie celkom zrozumiteľne odôvodneného záveru, že nie je fyzickou osobou dospel k záveru, že je osobou oprávnenou na podnikanie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.06.2008 k odvolaniu žalobcu uviedol, že v období keď predchádzajúci správca dane Daňový úrad Košice V vyzval daňový subjekt na zaplatenie správneho popri poplatku Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky sekcie civilného práva sp. zn. 9200/2006-52 zo dňa 27.06.2006 posúdilo právne postavenie súdneho exekútora ako fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie. Následne Ministerstvo Spravodlivosti Slovenskej republiky stanoviskom č. 5655/2007-52 zo dňa 21.06.2007 zrušilo svoje pôvodne stanovisko pre jeho rozpor so zákonnou úpravou postavenia súdneho exekútora,

rozhodnutiami Ústavného súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR, s vyslovením záveru, že činnosť súdneho exekútora nie je podnikaním a exekútor nie je podnikateľom. Daňový úrad Košice I posúdil skutočnosti uvádzané v proteste prokurátora a dospel k záveru, že v súčasnosti, teda v čase rozhodovania o proteste prokurátora, kedy je už známe kvalifikované stanovisko príslušného Ministerstva spravodlivosti SR o posúdení činnosti súdneho exekútora, bolo potrebné toto stanovisko akceptovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods. 1 O.s.p.) , bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. potvrdzuje vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa i celkového odôvodnenia, ktoré dopĺňa nasledovne.

Z hľadiska posúdenia právnej povahy žalobcu či ho kvalifikovať ako fyzickú osobu alebo fyzickú osobu podnikateľa vo vzťahu k správcovi dane, je nevyhnutné prihliadnúť v akom právnom vzťahu žalobca ako daňový subjekt vystupoval k správcovi dane, ohľadne ktorého rozhodnutia žiadal obnovu konania povoliť. Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca žiadal o obnovu konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie č. 709/320/25433/2006 zo dňa 10.07.2006, ktorým správca dane Daňový úrad Košice V podľa § 15 ods. 8 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nevyhovel námietke žalobcu ako daňového subjektu proti postupu zamestnancov správcu dane Daňového úradu Prešov I, konkrétne Ing. F., Ing. N., Ing. K. a P. (vecne, miestne a územne nepríslušní zamestnanci na vykonanie daňových kontrol) pri výkone daňových kontrol **na dani z pridanej hodnoty** za zdaňovacie obdobia 1/2002 a 2-12/2002 a opakovanej daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie 12/2000 začatých dňa 25.05.2005. Z uvedeného je zrejmé, že išlo o obnovenie konania týkajúceho sa výkonu daňových kontrol **na dani z pridanej hodnoty**. Platiteľmi dane nie sú fyzické osoby, ktorých právna povaha zodpovedá ust. položke 1 bod 1 Sadzobníka správnych poplatkov. Odvolací súd sa preto priklonil k právnej argumentácii súdu prvého stupňa a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 04. decembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková